

Arrest

nr. 202 647 van 18 april 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA
Quai de l'Ourthe 44/1
4020 LIÈGE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 april 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 december 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.2. Op 31 maart 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt betekend op 1 april 2014.

1.3. Op 1 april 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de eerste bestreden beslissing:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de mevrouw, die verklaart te heten

naam: K(...), T(...)

voornaam: /

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Russische Federatie

+ minderjarig kind R(...), G(...), geboren op 29/11/1996

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenaquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet.

Artikel 27:

Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

Artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, haar betekend op 19/10/2011 (13q van 14/10/2011 per aangetekend schrijven betekend), op 12/01/2012 (13quater), op 29/06/2013 en op 29/05/2013.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenaquis ten volle toepassen, om de volgende reden:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Bovendien werd aan betrokkene reeds meerdere malen bevelen om het grondgebied te verlaten afgeleverd.

Op 14/09/2010 heeft betrokkene een eerste asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door een beslissing van het CGVS op 23.03.2011. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 23/03/2011. Hiertegen diende betrokkene een beroep in bij de RVV. Het beroep werd verworpen op datum 26/09/2011. Betrokkene heeft vervolgens betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 qq) gekregen op 19/10/2011 geldig 7 dagen.

Op 25/10/2011 heeft betrokkene een tweede asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen door een beslissing van het CGVS op 12/01/2012. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 12/01/2012.

Betrokkene heeft vervolgens betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quater) gekregen op 12/01/2013 geldig 7 dagen. Hiertegen diende betrokkene op 02/02/2012 een beroep in bij de RVV. Het beroep werd verworpen op datum 03/04/2012.

Betrokkene heeft op 08/03/2012 en 21/03/2012 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9 ter van de wet van 15/12/1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 20/06/2012. Deze beslissing is op 29/06/2012 aan betrokkene betekend met een bevel om uiterlijk op 28/07/2012 het grondgebied te verlaten. Een verzoek tot nietigverklaring van deze beslissing werd op 16/04/2012 verworpen door de RVV.

Betrokkene heeft op 21/12/2012 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9 ter van de wet van 15/12/1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 23/04/2013. Deze beslissing is op 29/05/2013 aan betrokkene betekend met een bevel om uiterlijk op 28/06/2013 het grondgebied te verlaten.

Betrokkene heeft op 19/12/2012 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9 bis van de wet van 15/12/1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 31/03/2014. Deze beslissing is op 01/04/2014 aan betrokkene betekend.

Betrokkene werd opgevangen door Fedasil, waar betrokkene meermaals en uitgebreid werd geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden:

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, V(...) M., attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, De Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van Brussel en de verantwoordelijke van de FITT woning te Tielt (Euromarktplaan 1, 8700 Tielt)

de betrokkene, K(...), T(...), op te sluiten in de lokalen van de FITT woning te Tielt (Euromarktplaan, 1 8700 Tielt)”

1.4. Op 1 april 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris eveneens de beslissing tot afgifte van een inreisverbod. Dit is de tweede bestreden beslissing:

“Aan mevrouw, die verklaart te heten

naam: K(...)

voornaam: T(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: K(...)

nationaliteit: Russische Federatie

in voorkomend geval, ALIAS

wordt inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenaquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

De beslissing tot verwijdering van 01.04.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, haar betekend op 19.10.2011 (13 qq van 14.10.2011 per aangetekend schrijven betekend), op 12.01.2012 (13 quater), op 29.06.2013 en op 29.05.2013.

Betrokkene weigert hardnekkig aan de terugkeerverplichting te voldoen, en werd bovendien door Fedasil meermaals geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Om deze redenen wordt aan betrokkene in toepassing van art. 74.11, §1, 2°, van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod met een termijn van drie jaar opgelegd.”

1.5. Op 11 april 2014 tekent verzoekster beroep aan tegen de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 31 maart 2014.

1.6. Op 18 september 2017 verwerpt de Raad het beroep gericht tegen de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 31 maart 2014 met arrest met nr. 192 066.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Het middel luidt als volgt:

“IV. UITEENZETTING VAN DE MIDDELEN

Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

“Art. 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel een moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn”;

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn; Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten; Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden; De motivatie van de betreden beslissing is vrij stereotiep; De tegenpartij heeft uitgereikt een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en met een inreisverbod van jaar zonder geen rekening met de situatie van de verzoekende partij te houden; De tegenpartij heeft opzettelijk weggelaten om zijn beslissing ten opzichte van artikel 8 van C.E.D.H. of artikel 22 van de Belgische Grondwet te motiveren; De mogelijkheid om aan het verblijf een eind te maken op die kan bekronen om te controleren of de dienovereenkomstig getroffen verwijderingsmaatregel niet is van dien aard een mogelijke overtreding van een erkend fundamenteel recht en/of rechtstreeks gevolg in België tot gevolg te hebben (per identiteit van redenen: arrest n°28,158 van 29 mei 2009); Dat artikel 74/13 op het eveneens wijst.

In het onderhavige geval treft de directe uitvoering van het bestreden besluit aan de naleving van het privéleven van de eiser, die in België sinds meer dan vier leeft heeft het jaar en er een plaatselijk voor anker gaan ontwikkeld dat van zijn hoofdzakelijk bekend dossier van de tegenpartij betreft; Zo'n inmenging is toegestaan slechts voor zover het door de wet wordt bepaald, dat het een maatregel die, in een democratische samenleving, d.w.z noodzakelijk, met name aan de handhaving van de orde en de preventie van de strafovertradingen vormt; Dat dit criterium van noodzaak impliceert dat de inmenging is gebaseerd op een dringende sociale behoefte en met name aan de beoogde wettige doelen, het rust op de instantie geproportioneerd om aan te tonen dat zij de zorg heeft gehad om een rechtvaardig evenwicht tussen het doel dat en de ernst van de aanslag te sparen de rechten van de eiser wordt beoogd; Dat echter het niet redenen van de beslissing blijkt dat de minister noch in zijn principe, noch op evenredige wijze de aanslag in overweging heeft genomen die zij aan het privéleven van de verzoekster droeg; Dat door de betwistbare beslissingen te nemen, zij opzettelijk abstractie van het 3 jaar en 7 maanden aanwezigheid op het Belgische grondgebied doet; Dat de tegenpartij van de regelmatige schooltijd van de kinderen, element op de hoogte is geweest dat zonder betwisting aantoonde dat de verzoekster zich binnen onze maatschappij integreert; Dat talrijke getuigenissen zijn aanvraag zijn komen ondersteunen op basis van het artikel 9bis van de wet van 15/12/1980; Dat de tegenpartij op de hoogte van al deze elementen is; Aangezien dat een van de bestreden beschikkingen een inreisverbod van drie jaar is; Dat de beslissing geenszins ten opzichte van zijn familieleven en ten opzichte van het belang van het minderjarige kind in België wordt geproportioneerd; Hoe kan men of de Dienst Vreemdelingenzaken met het grotere belang van het kind weten rekening hebben gehouden, als hij niet wordt verplicht om het te vermelden in de beslissing? Hoe kan men deze betwisten beslissing en hoe kan Uw Raad de naleving van de verplichting om het grotere belang van het kind in overweging te nemen controleren, als de beslissing niets vermeldt? Aangezien dat het artikel 22 van de Belgische Grondwet vaststelt dat „Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald. De wet, het decreet of de in

artikel 134 bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht.“ en dat artikel 8 E.V.R.M. eveneens bepaalt dat “1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.

Dat het artikel 22bis bepaald ook dat “Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit. (Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen. Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen. Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen deze rechten van het kind.)” Dat het artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet nog eens eraan herinnert dat het grotere belang van het kind bij elke beslissing tot verwijdering onderzocht moet worden; Dat in de huidige stand van de wetgeving, het onderzoek naar het grotere belang van het kind is bij het nemen van een beslissing van asiel, regularisatie of een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en voor een inreisverbod van 3 jaar dus verplicht; Dat de bestreden besluiten klaarblijkelijk een overtreding van de Samenstelling en artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980 vormen. Het bestaan van een familieleven of een privéleven, of twee, beoordeelt zich in feite. Dat de verzoekster twee minder belangrijke kinderen op het moment van zijn aankomst in België had: Dat zij ze altijd samen heeft opgeheven; Dat momenteel de zoon belangrijk onder hetzelfde dak niet zijn moeder woont en dan zijn broer; Dat niettemin, gezien de enige aanwezige familie op Belgisch grondgebied, de verzoekster frequente en regelmatige contacten met de zoon ouder onderhoudt; Dat de meerderjarige zoon absoluut noch van bijlage 13septies noch van bijlage 13sexies heeft ontvangen; Dat de bestreden beslissingen absoluut niet wordt gemotiveerd wat de aanwezigheid van de meerderjarige zoon betreft over Belgisch grondgebied evenals de betrekking bevoorrechte tussen hem en de verzoekende partij; Dat zij evenmin wat de schooltijd van de minderjarige zoon betreft wordt gemotiveerd; Dat het belang van een kind van 15 jaar, op het grondgebied sinds meer 3 jaar en 7 maanden, perfect geschoold en geïntegreerd, rekening had moeten houden door de beslissing of aan alle minder, tonen de inzet van het evenwicht tussen het belang van het minderjarig kind en de bestreden beslissingen; Dat echter is forceert vast te stellen dat het belang van het kind in het onderhavige geval zonder mogelijkheid voor de verzoekster werd vernederd om de reden ervan te kennen; Gezien de verschillende aangehaalde elementen dient de genomen betwiste beslissing vernietigd te worden.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens).

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

2.3. Verzoekster stelt in wezen dat de eerste en de tweede bestreden beslissing geen rekening hebben gehouden met haar concrete situatie, meer bepaald haar minderjarig kind, haar meerderjarig kind, de schooltijd van haar kinderen, een aanslag op haar privéleven, haar integratie en het hogere belang van het kind in het algemeen.

De Raad merkt dienaangaande op dat verzoekster zelf aangeeft dat zij hiervan talrijke getuigenissen en elementen heeft aangehaald in haar aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de gegevens van het administratief dossier heeft de verwerende partij het zelf nuttig en nodig geacht om haar bevoegdheid tot het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten slechts uit te putten nadat werd beschikt op de door verzoeksters ingediende aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op die manier heeft zij zich geconformeerd aan artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering, de minister of zijn gemachtigde oplegt onder meer rekening te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Door zo te handelen erkent zij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van de bevelen om het grondgebied te verlaten. Zoals reeds gesteld heeft de Raad op 18 september 2017 met arrest met nr. 192.066 het beroep verworpen gericht tegen de onontvankelijk verklaarde aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 31 maart 2014, waar zij kennis van nam op 1 april 2014. Verzoeksters argumenten zijn, zoals zij ook zelf aanhaalt, reeds besproken in de reeds vernoemde beslissing van 31 maart 2014 en dienen niet opnieuw te worden vermeld in de bestreden beslissingen. De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC